

Sygn. akt I C 209/19 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Anna Gajewska
Protokolant:	stażysta Agnieszka Zuzga

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 maja 2019 r. w P.

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą B.

przeciwko U. Z.

o zapłatę

o r z e k a

I. Zasądza od pozwanej U. Z. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą B. kwotę 17 037,28 zł (siedemnaście tysięcy trzydzieści siedem złotych 28/100) z odsetkami umownymi za opóźnienie równymi dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 16.11.2018r. do dnia zapłaty.

II. Umarza postępowanie w pozostałej części.

III. Zasądza od pozwanej U. Z. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą B. kwotę 4 642,00 zł (cztery tysiące sześćset czterdzieści dwa złote 0/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt I C 209/19 upr

UZASADNIENIE

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B. wytoczyła powództwo przeciwko U. Z. o zapłatę kwoty 20 487,28 złotych wraz z umownymi odsetkami za opóźnienie w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie liczonymi od dnia 16 listopada 2018 roku do dnia zapłaty. Ponadto powódka wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że przez podpisanie weksla w dniu 6 czerwca 2017 roku pozwana zobowiązała się do zapłaty w dniu 15 listopada 2018 roku kwoty wskazanej na wekslu, tj. 22 633,28 złotych. Dlatego w dniu 16 października 2018 roku powódka wezwała pozwaną do wykupu weksla. Pozwana wpłaciła wówczas kwotę 2 146,00 złotych i zaprzestała spłacania reszty zadłużenia.

Powódka wskazała, że weksel został wystawiony przez pozwaną na zabezpieczenie zwrotu całego zadłużenia z tytułu pożyczki udzielonej przez powódkę na podstawie umowy pożyczki gotówkowej nr (...) z dnia 6 czerwca 2017 roku. Na dochodzoną pozwem należność składa się: suma pozostałych do zapłaty rat pożyczki (20 449,30 zł) oraz należne umowne odsetki za opóźnienie liczone zgodnie z art. 481 § 2 k.c. za każdy dzień opóźnienia w płatności każdej z rat (37,98 zł). Pozwana podpisując własnoręcznie kalendarz spłat, знаła doskonale wysokość swojego zobowiązania

i termin spłaty. Granice wypełnienia weksła określa deklaracja wekslowa załączona do pozwu, którą pozwana również podpisała. Roszczenie stało się wymagalne 16 listopada 2018 roku. Powódka podjęła bezskuteczną próbę pozasądowego rozwiązania sporu, poprzez wezwanie pozwanej do dobrowolnego spełnienia świadczenia pismem z dnia 16 października 2018 roku.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 26 lutego 2019 roku wydanym w niniejszej sprawie, Sąd Rejonowy w Pieszku zasądził od pozwanej na rzecz powódki całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania.

Pozwana U. Z. w przepisany termin wniosła sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości i domagając się oddalenia powództwa. Ponadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwana zakwestionowała roszczenie powódki zarówno co zasady, jak i co do wysokości. Podniosła zarzut: nieistnienia roszczenia, nieudowodnienia roszczenia i jego wysokości, wypełnienia weksła niezgodnie z deklaracją wekslową, stosowania przez powódkę niedozwolonych postanowień umownych. Zakwestionowała również datę wymagalności roszczenia i wysokość skapitalizowanych odsetek umownych.

Pozwana wskazała, że całkowity koszt pożyczki, obejmujący prowizję, opłatę przygotowawczą, wynagrodzenie za przyznanie „Twojego pakietu” oraz odsetki, znacznie przewyższał kwotę wypłaconego pozwanej kapitału. Kwota opłaty przygotowawczej nie odpowiada kosztom rzeczywistych działań powoda, które zdaniem pozwanej polegały na wprowadzeniu danych pożyczkobiorcy do szablonu umowy, wydrukowaniu egzemplarza umowy oraz dokonaniu przelewu kwoty pożyczki. Za „Twoim pakietem” również nie kryją się żadne usługi czy świadczenia powódki. O pakiet ten pozwana nigdy nie wniosła, nie został on indywidualnie uzgodniony z pozwaną. Powódka wykorzystwała szablon umowy, w którym z góry przewidziano rzekomo dobrowolny wniosek pożyczkobiorcy o udzielenie mu tego pakietu.

W toku procesu, pismem nadanym 9 kwietnia 2019 roku, powódka ograniczyła powództwo do kwoty 17 037,28 złotych wraz z umownymi odsetkami za opóźnienie w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie liczonymi od dnia 16 listopada 2018 roku do dnia zapłaty. W uzasadnieniu wskazała, że w toku procesu pozwana zapłaciła na jej rzecz kwotę 3 450,00 złotych, dlatego w tym zakresie powódka cofnęła pozew ze zrzeczeniem się roszczenia i wniosła o umorzenie postępowania oraz o zasądzenie od pozwanej na jej rzecz zwrotu kosztów procesu.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 6 czerwca 2017 roku pomiędzy (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w B., a U. Z. została zawarta umowa pożyczki gotówkowej numer (...), w ramach której U. Z. przyznana została kwota 31 008,00 złotych, z której potrącony został całkowity koszt pożyczki w wysokości 17 008,00 złotych, w tym: opłata przygotowawcza w wysokości 129,00 złotych, prowizja w wysokości 11 839,00 złotych, wynagrodzenie z tytułu przyznania na wniosek pożyczkobiorcy (...) w wysokości 2 000,00 złotych oraz odsetki, a wypłacona została kwota 14 000,00 złotych.

Zgodnie z harmonogramem spłat, U. Z. zobowiązała się do spłaty pożyczki w 48 równych miesięcznych ratach w kwocie po 646,00 złotych, płatnych do 16-ego dnia każdego kolejnego miesiąca kalendarzowego, począwszy od lipca 2017 roku.

Celem zabezpieczenia spłaty pożyczki U. Z. w dniu zawarcia umowy podpisała deklarację wekslową oraz wystawiła weksel własny in blanco nie na zlecenie, który został następnie wypełniony przez pożyczkodawcę na kwotę 22 633,28 złotych.

(dowód: wniosek o udzielenie pożyczki i „Twojego pakietu” k. 59-64; umowa pożyczki z 06.06.2 017r. k. 49-53 ; harmonogram spłat k. 54; deklaracja wekslowa k. 55; weksel k. 4)

Do dnia wypowiedzenia umowy, U. Z. na poczet umowy pożyczki gotówkowej numer B/411645z dnia 6 czerwca 2017 roku, dokonała wpłat w łącznej wysokości 8 412,00 złotych.

(okoliczność bezsporna, dowód: karta klientak. 56-57)

Z uwagi na niezrealizowanie przez U. Z. postanowień umowy numer (...), pismem z 17 września 2018 roku (...) Spółka Akcyjna wezwała U. Z. do dobrowolnej zapłaty zaległych dwóch rat pożyczki, wymagalnych w dniach 16.08.2018r. i 16.09.2018r., w łącznej wysokości 1 277,30 złotych w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania, zastrzegając, że bezskuteczny upływ wyznaczonego terminu będzie podstawą wypowiedzenia umowy i postawienia całego zobowiązania w stan natychmiastowej wykonalności.

Wezwanie doręczono U. Z. w dniu 21 września 2018 roku.

(dowód: wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania i potwierdzeniem doręczenia k. 37-42)

Termin wskazany w wezwaniu do zapłaty upłynął bezskutecznie. W związku z tym spółka (...) pismem z 16 października 2018 roku wypowiedziała U. Z. zawartą umowę pożyczki numer (...) z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, wskazując jednocześnie, że łączne zadłużenie wynosi 22 633,28 złotych, a na tą kwotę składają się:

- kwota niespłaconej pożyczki w wysokości 22 595,30 złotych,
- umowne odsetki z tytułu braku spłaty rat w terminie za każdy dzień zwłoki w kwocie 37,98 złotych.

Zawiadomienie o wypowiedzeniu umowy pożyczki zawierało także informację, że zgodnie z postanowieniami łączącej strony umowy i deklaracji wekslowej, wystawiony przez U. Z. weksel in blanco został wypełniony oraz, że w przypadku niewykupienia weksla w terminie 30 dni, sprawa zostanie skierowana na drogę postępowania sądowego o zapłatę.

Wezwanie doręczono U. Z. w dniu 22 października 2018 roku. Zakreślony termin upłynął bezskutecznie.

(dowód: wypowiedzenie umowy wraz z wezwaniem do wykupu weksla k. 5; dowód nadania i potwierdzenie doręczenia korespondencji k. 43-48)

Po rozwiązaniu umowy, a przed wytoczeniem przez (...) Polska niniejszego powództwa, U. Z. na poczet umowy pożyczki gotówkowej numer (...) z dnia 6 czerwca 2017 roku dokonała wpłaty w kwocie 2 146,00 złotych. Natomiast już po wytoczeniu niniejszego powództwa, na poczet przedmiotowej umowy pożyczki U. Z. wpłaciła 3 450,00 złotych.

(okoliczności bezsporne, dowód: karta klientak. 56-57)

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotowe powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Wszystkie podniesione przez stronę pozwaną zarzuty, w świetle przedłożonych przez powódkę dokumentów, uznać należy za chybione.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że powódka wykazała istnienie zobowiązania. W sprawie bezspornie ustalono, że strony łączyła przedmiotowa umowa pożyczki numer (...) z dnia 6 czerwca 2017 roku, na podstawie której pozwanej wypłacona została kwota 14 000,00 złotych, oraz, że na poczet spłaty tejże pożyczki pozwana dokonała wpłat w łącznej kwocie 14 008,70 złotych, z czego 8 412,70 złotych w czasie trwania umowy, 2 146,00 złotych po wypowiedzeniu umowy i 3 440,00 złotych po wytoczeniu niniejszego powództwa. Powyższe wynika jednoznacznie z załączonej do akt sprawy umowy pożyczki (k. 49-54) oraz karty klienta (k. 56-57).

Celem zabezpieczenia spłaty pożyczki pozwana w dniu zawarcia przedmiotowej umowy podpisała deklarację wekslową (k. 55) oraz wystawiła weksel własny in blanco nie na zlecenie. Zgodnie z pkt 8.2 umowy pożyczki oraz treścią deklaracji

wekslowej, powódka była upoważniona do wypełnienia weksla na sumę odpowiadającą zadłużeniu pozwanej oraz dochodzić na tej podstawie zobowiązania przed sądem, jeżeli opóźnienie w płatności kwoty równej wartości jednej pełnej raty przekroczy 30 dni, po uprzednim wezwaniu pozwanej do zapłaty zaległości w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania.

Pozwana nie kwestionowała, że zalegała z płatnością kwoty równej wartości jednej pełnej raty powyżej 30 dni. Powódka wykazała natomiast, że do wypełnienia weksla doszło po uprzednim wezwaniu pozwanej do zapłaty zaległości w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania. W aktach sprawy znajduje się skierowane do pozwanej wezwanie z dnia 17 września 2018 roku do dobrowolnej zapłaty dwóch zaległych rat pożyczki (k. 37) oraz dowody nadania i odbioru tej korespondencji przez pozwaną (k. 38-42), z których wynika jednoznacznie, że wezwanie te doręczone zostało pozwanej 21 września 2018 roku. Zakreślony termin upłynął bezskutecznie, co skutkowało wypełnieniem weksla i wezwaniem do jego wykupienia w terminie 30 dni (k. 5), które to wezwanie doręczono pozwanej w dniu 22 października 2018 roku, co wynika z przedłożonych przez powódkę dowodów nadania i doręczenia korespondencji (k. 43-48).

Wobec powyższego bezzasadny jest zarzut strony pozwanej braku podstaw do wypełnienia weksla, bezskutecznego wezwania pozwanej do wykupienia weksla i nieskutecznego wypowiedzenia umowy pożyczki.

Zgodnie z treścią przedmiotowej umowy, pozwanej przyznana została kwota w łącznej wysokości 31 008,00 złotych, w tym wypłacona kwota pożyczki w kwocie 14 000,00 złotych oraz całkowity koszt pożyczki w kwocie 17 008,00 złotych. Ponadto, w pkt 4.1 umowy strony postanowiły, że jeżeli pożyczkobiorca nie spłaci w terminie poszczególnych rat lub ich części lub innej kwoty związanej z umową, niespłacona kwota staje się zadłużeniem przeterminowanym, a od każdego zadłużenia przeterminowanego pożyczkodawca nalicza odsetki za opóźnienie za każdy dzień opóźnienia w wysokości rocznej stopy oprocentowania zadłużenia przeterminowanego równej stopie odsetek maksymalnych za opóźnienie, o których mowa w art. 481 § 2¹ k.c., które w dniu zawarcia umowy wynosiły 14% w stosunku rocznym. Z powodu braku spłaty przez pozwaną wymagalnych rat, odsetki powyższe wyniosły 37,98 złotych (k. 58). Do dnia wypowiedzenia umowy pozwana spłaciła kwotę 8 412,70 złotych. Wobec powyższego stwierdzić należy, że wypełnienie przez powódkę weksla na łączną kwotę 22 633,28 złotych (31 008,00 zł - 8 412,70 zł = 22 595,30 zł + 37,98 zł = 22 633,28 zł), jest prawidłowe.

Odnosząc się do zarzutu strony pozwanej dotyczącego niedozwolonych klauzul umownych, wskazania wymaga, że zawarta przez pozwaną umowa wprost wskazuje na koszt opłaty przygotowawczej, prowizji i wynagrodzenia z tytułu przyznania na wniosek pożyczkobiorcy (...). Pozwana zawierając umowę miała świadomość konieczności ponoszenia kosztów pożyczki, znała kwotę przyznanej pożyczki i wysokość faktycznie wypłaconej kwoty. Koszty pożyczki w odniesieniu do jej wysokości nie są rażąco wygórowane, w związku z czym brak jest podstaw do stosowania art. 385¹ § 1 k.c.

Nie sposób przyjąć, że przedmiotowa umowa została zawarta pod presją przewagi powodowej spółki prowadzącej działalność gospodarczą polegającą na udzielaniu pożyczek. Pozwana miała bowiem możliwość wyboru instytucji finansowej, u której chce zaciągnąć zobowiązanie. Zawarła przedmiotową umowę w ramach swobody kontraktowej. Znała treść swojego zobowiązania, w szczególności jego wysokość, wysokość poszczególnych rat pożyczki i terminy ich spłaty; otrzymała egzemplarz umowy z kalendarzem spłat; mogła i powinna była szczegółowo zapoznać się z treścią umowy; mimo uprawnienia, nie odstąpiła od umowy na zasadach określonych w pkt 7.1 umowy.

Reasumując, Sąd uznał, że przedłożone przez stronę powodową dokumenty nie budzą wątpliwości i dowodzą istnienia przedmiotowego zadłużenia, zaś ich prawdziwość i wiarygodność nie została podważona przez stronę pozwaną. Pozwana nie przedłożyła żadnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń, a zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

W konsekwencji Sąd na podstawie przepisów art. 720 § 1 k.c., umowy pożyczki z dnia 6 czerwca 2017 roku oraz art. 481 k.c. zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 17 037,28 złotych wraz z umownymi odsetkami za opóźnienie w

wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie liczonymi od dnia 16 listopada 2018 roku do dnia zapłaty. Zasądzona kwota wynika z pomniejszenia kwoty zadłużenia widniejącej na wekslu o kwotę 2 146,00 złotych wpłaconą przez pozwaną po wypowiedzeniu umowy oraz kwotę 3 450,00 złotych wpłaconą przez pozwaną po wytoczeniu niniejszego powództwa.

W związku ze skutecznym cofnięciem przez stronę powodową pozwu w odniesieniu do wskazanej wyżej kwoty 3 450,00 złotych, postępowanie w tym zakresie na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. należało umorzyć.

Mając na uwadze wynik procesu Sąd, w oparciu o przepisy art. 98 k.p.c. oraz § 2 pkt 5) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.), zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 4 642,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1 025,00 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu, kwotę 3 600,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 17,00 złotych tytułem zwrotu opłaty uiszczonej od udzielonego pełnomocnictwa.